

MORES ERUDITORUM

Christinus Adolphus Klotz

M O R E S E R V D I T O R V M

Illos, qui virtuti et gloriae sunt mancipati, exceptos et praecipuos habui: eorum vero, qui alio inepte abeunt, neminem singillatim offendo: vitium ipsum carpo et infector. Quis hoc mihi culpae vertat?

Aur. Ianuarii resp. ICtorum. p. 38.

423, 15

7201 1949

[illegible]

Journal of Management Inquiry 16(4)

... ..

1. $\frac{1}{2}$ 2. $\frac{1}{3}$ 3. $\frac{1}{4}$ 4. $\frac{1}{5}$ 5. $\frac{1}{6}$ 6. $\frac{1}{7}$ 7. $\frac{1}{8}$ 8. $\frac{1}{9}$ 9. $\frac{1}{10}$ 10. $\frac{1}{11}$ 11. $\frac{1}{12}$ 12. $\frac{1}{13}$ 13. $\frac{1}{14}$ 14. $\frac{1}{15}$ 15. $\frac{1}{16}$ 16. $\frac{1}{17}$ 17. $\frac{1}{18}$ 18. $\frac{1}{19}$ 19. $\frac{1}{20}$ 20. $\frac{1}{21}$ 21. $\frac{1}{22}$ 22. $\frac{1}{23}$ 23. $\frac{1}{24}$ 24. $\frac{1}{25}$ 25. $\frac{1}{26}$ 26. $\frac{1}{27}$ 27. $\frac{1}{28}$ 28. $\frac{1}{29}$ 29. $\frac{1}{30}$ 30. $\frac{1}{31}$ 31. $\frac{1}{32}$ 32. $\frac{1}{33}$ 33. $\frac{1}{34}$ 34. $\frac{1}{35}$ 35. $\frac{1}{36}$ 36. $\frac{1}{37}$ 37. $\frac{1}{38}$ 38. $\frac{1}{39}$ 39. $\frac{1}{40}$ 40. $\frac{1}{41}$ 41. $\frac{1}{42}$ 42. $\frac{1}{43}$ 43. $\frac{1}{44}$ 44. $\frac{1}{45}$ 45. $\frac{1}{46}$ 46. $\frac{1}{47}$ 47. $\frac{1}{48}$ 48. $\frac{1}{49}$ 49. $\frac{1}{50}$ 50. $\frac{1}{51}$ 51. $\frac{1}{52}$ 52. $\frac{1}{53}$ 53. $\frac{1}{54}$ 54. $\frac{1}{55}$ 55. $\frac{1}{56}$ 56. $\frac{1}{57}$ 57. $\frac{1}{58}$ 58. $\frac{1}{59}$ 59. $\frac{1}{60}$ 60. $\frac{1}{61}$ 61. $\frac{1}{62}$ 62. $\frac{1}{63}$ 63. $\frac{1}{64}$ 64. $\frac{1}{65}$ 65. $\frac{1}{66}$ 66. $\frac{1}{67}$ 67. $\frac{1}{68}$ 68. $\frac{1}{69}$ 69. $\frac{1}{70}$ 70. $\frac{1}{71}$ 71. $\frac{1}{72}$ 72. $\frac{1}{73}$ 73. $\frac{1}{74}$ 74. $\frac{1}{75}$ 75. $\frac{1}{76}$ 76. $\frac{1}{77}$ 77. $\frac{1}{78}$ 78. $\frac{1}{79}$ 79. $\frac{1}{80}$ 80. $\frac{1}{81}$ 81. $\frac{1}{82}$ 82. $\frac{1}{83}$ 83. $\frac{1}{84}$ 84. $\frac{1}{85}$ 85. $\frac{1}{86}$ 86. $\frac{1}{87}$ 87. $\frac{1}{88}$ 88. $\frac{1}{89}$ 89. $\frac{1}{90}$ 90. $\frac{1}{91}$ 91. $\frac{1}{92}$ 92. $\frac{1}{93}$ 93. $\frac{1}{94}$ 94. $\frac{1}{95}$ 95. $\frac{1}{96}$ 96. $\frac{1}{97}$ 97. $\frac{1}{98}$ 98. $\frac{1}{99}$ 99. $\frac{1}{100}$ 100. $\frac{1}{101}$ 101. $\frac{1}{102}$ 102. $\frac{1}{103}$ 103. $\frac{1}{104}$ 104. $\frac{1}{105}$ 105. $\frac{1}{106}$ 106. $\frac{1}{107}$ 107. $\frac{1}{108}$ 108. $\frac{1}{109}$ 109. $\frac{1}{110}$ 110. $\frac{1}{111}$ 111. $\frac{1}{112}$ 112. $\frac{1}{113}$ 113. $\frac{1}{114}$ 114. $\frac{1}{115}$ 115. $\frac{1}{116}$ 116. $\frac{1}{117}$ 117. $\frac{1}{118}$ 118. $\frac{1}{119}$ 119. $\frac{1}{120}$ 120. $\frac{1}{121}$ 121. $\frac{1}{122}$ 122. $\frac{1}{123}$ 123. $\frac{1}{124}$ 124. $\frac{1}{125}$ 125. $\frac{1}{126}$ 126. $\frac{1}{127}$ 127. $\frac{1}{128}$ 128. $\frac{1}{129}$ 129. $\frac{1}{130}$ 130. $\frac{1}{131}$ 131. $\frac{1}{132}$ 132. $\frac{1}{133}$ 133. $\frac{1}{134}$ 134. $\frac{1}{135}$ 135. $\frac{1}{136}$ 136. $\frac{1}{137}$ 137. $\frac{1}{138}$ 138. $\frac{1}{139}$ 139. $\frac{1}{140}$ 140. $\frac{1}{141}$ 141. $\frac{1}{142}$ 142. $\frac{1}{143}$ 143. $\frac{1}{144}$ 144. $\frac{1}{145}$ 145. $\frac{1}{146}$ 146. $\frac{1}{147}$ 147. $\frac{1}{148}$ 148. $\frac{1}{149}$ 149. $\frac{1}{150}$ 150. $\frac{1}{151}$ 151. $\frac{1}{152}$ 152. $\frac{1}{153}$ 153. $\frac{1}{154}$ 154. $\frac{1}{155}$ 155. $\frac{1}{156}$ 156. $\frac{1}{157}$ 157. $\frac{1}{158}$ 158. $\frac{1}{159}$ 159. $\frac{1}{160}$ 160. $\frac{1}{161}$ 161. $\frac{1}{162}$ 162. $\frac{1}{163}$ 163. $\frac{1}{164}$ 164. $\frac{1}{165}$ 165. $\frac{1}{166}$ 166. $\frac{1}{167}$ 167. $\frac{1}{168}$ 168. $\frac{1}{169}$ 169. $\frac{1}{170}$ 170. $\frac{1}{171}$ 171. $\frac{1}{172}$ 172. $\frac{1}{173}$ 173. $\frac{1}{174}$ 174. $\frac{1}{175}$ 175. $\frac{1}{176}$ 176. $\frac{1}{177}$ 177. $\frac{1}{178}$ 178. $\frac{1}{179}$ 179. $\frac{1}{180}$ 180. $\frac{1}{181}$ 181. $\frac{1}{182}$ 182. $\frac{1}{183}$ 183. $\frac{1}{184}$ 184. $\frac{1}{185}$ 185. $\frac{1}{186}$ 186. $\frac{1}{187}$ 187. $\frac{1}{188}$ 188. $\frac{1}{189}$ 189. $\frac{1}{190}$ 190. $\frac{1}{191}$ 191. $\frac{1}{192}$ 192. $\frac{1}{193}$ 193. $\frac{1}{194}$ 194. $\frac{1}{195}$ 195. $\frac{1}{196}$ 196. $\frac{1}{197}$ 197. $\frac{1}{198}$ 198. $\frac{1}{199}$ 199. $\frac{1}{200}$ 200. $\frac{1}{201}$ 201. $\frac{1}{202}$ 202. $\frac{1}{203}$ 203. $\frac{1}{204}$ 204. $\frac{1}{205}$ 205. $\frac{1}{206}$ 206. $\frac{1}{207}$ 207. $\frac{1}{208}$ 208. $\frac{1}{209}$ 209. $\frac{1}{210}$ 210. $\frac{1}{211}$ 211. $\frac{1}{212}$ 212. $\frac{1}{213}$ 213. $\frac{1}{214}$ 214. $\frac{1}{215}$ 215. $\frac{1}{216}$ 216. $\frac{1}{217}$ 217. $\frac{1}{218}$ 218. $\frac{1}{219}$ 219. $\frac{1}{220}$ 220. $\frac{1}{221}$ 221. $\frac{1}{222}$ 222. $\frac{1}{223}$ 223. $\frac{1}{224}$ 224. $\frac{1}{225}$ 225. $\frac{1}{226}$ 226. $\frac{1}{227}$ 227. $\frac{1}{228}$ 228. $\frac{1}{229}$ 229. $\frac{1}{230}$ 230. $\frac{1}{231}$ 231. $\frac{1}{232}$ 232. $\frac{1}{233}$ 233. $\frac{1}{234}$ 234. $\frac{1}{235}$ 235. $\frac{1}{236}$ 236. $\frac{1}{237}$ 237. $\frac{1}{238}$ 238. $\frac{1}{239}$ 239. $\frac{1}{240}$ 240.

1. The first part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system (1) as $t \rightarrow \infty$. It is shown that the solutions of the system (1) tend to zero as $t \rightarrow \infty$ if and only if the matrix A is stable.

Journal of Management Education 30(6)p.789-804
© The Author(s) 2006. Reprints and permissions:
<http://www.sagepub.com/journalsPermissions.nav>

... ..

...the

... ..

1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 26

100

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* were determined by the method of Arar and Collins (1971) using a Shimadzu 1010 spectrophotometer. The concentration of chlorophyll was expressed in mg g⁻¹ of dry weight.

1. The first group of people who are likely to be affected by the proposed project are the local residents who live in the vicinity of the project site. These residents may be affected by the project in a number of ways, including increased traffic, noise, and air pollution. It is important to identify these potential impacts and develop measures to mitigate them.

Journal of Management Studies, 19(6), 701-718.

$\frac{1}{2} \log \frac{1}{2} = -0.5$

VIRO DOCTISSIMO

G. F. L.

S. D.

*Quae nos clanculum saepe risimus, VIR DOCTISSIME mihi-
que Charissime, ea aliis quoque deriden-
da propinare volui: siue, quoniam non
plane indigna sunt, quae a compluri-
bus legantur, siue, quia omnia, ab
eleganti Tuo ingenio profecta, mihi
non possunt non iucunda et luce publica
digna videri. Equidem fauorem et
plausum indoctae plebeculae neque spero,
neque sperare possum; (tum enim aliae
artes fuissent discendae, versiculi teu-
tonici scribendi, carmina Anacreontica
componenda,) hanc tamen scriptiuncu-
lam si non plane Tibi displicere intelli-
gam, sicut dulcissima Tua natura et*

A 2

illa

illa amoris erga me Tui frequens significatio spem affert certissimam, numquam me mei poenitebit. Nosti me, o Charissime, nosti animum meum, nec Tibi igitur, quantum a libidine viros bonos & doctos perstringendi abhorream, erit ignotum, nullaue alia de causa hæc a me scripta esse Tibi persuadebis, quam ut, quicquid ex sciorum et semidoctorum hominum imperitia et impudentia collegi stomachi, libere effundam. Ceterum, quae a deditissimo Tibi animo expectari possunt, officia et debebo Tibi, et praestabo, quoad viam, lubenter meritoque, Vale.

EPI-

EPISTOLA PATRIS AD FILIVM
IN ACADEMIA COMMORANTEM.

A 3

Quanto me dolore affecerint literae tuae, fili, in quibus certior me de tuorum studiorum ratione fecisti, neque ego oratione exprimere possum, neque tu coniectura facile adsequeris. Quid enim dicam? tene graecas et latinas literas discere? me viuo te poetarum et oratorum libros legere? o mi fili, per amorem meum, qui singularis semper et eximius in te fuit! dic, quaeso, quis te malus error ad Ciceronem et Platonem legendum impulerit? Nonne hi scelestissimam egerunt vitam? Nonne a vera Dei cognitione alieni? Nonne apud inferos suorum scelerum poenas luunt? Abstine, fili; abstine ab horum lectione. Ego vix nomina horum hominum noui, cum tam opulentum, tam amplum sacerdotium capefferem; tota ut in regione nostra nullus alius tot anseres, boues et vaccas alar, nullus tot iugera.

A 4

agri

agri possideat. Quid porro est, quod te Vulgatam legere scribis? O quantum tibi irascor! Romanus papa vulgata vtatur, nos ~~hædoxæ~~ illam cane peius et angue fugiamus. Abiice librum, si me amas, si a me amari cupis. De Symmachi et Aquilae interpretationibus, quas tibi magno vsui esse scribis, quid dicam, nescio. Numquam enim horum nomina ne fando quidem audiui. Est non procul a nostro pago Aquila quidam, qui an biblia interpretatus sit, nescio. Sed velim, praeter vnam Lutheri versionem nihil in biblicorum vero sensu eruendo in consilium adhibeas. Ingrati est animi, cuius se crimine nostra aetate plurimi nasuti obstringunt, iis vti nolle, quae Dei clementia nobis concessit, auxiliis. Antea erat fortasse graecarum et ebraicarum litterarum scientia non inutilis: nunc vero sunt Lutherana versione omnia ita explicata, illustrata atque exposita, nihil

vt

ut praeterea opus sit addere. O! si tu meis consiliis, quae tibi discedenti dedi, obtemperares! Nonne tibi dogmaticam et homilericam Theologiam audiendam sedulo et toto pectore imbibendam esse monui? nonne (ut singulis mensibus bis terue e suggestu verba faceres, praecepi? Nonne ut sacra carmina et edisceres et iis, tanquam stellis, orationem tuam distingueres, auctor fui suasorque? Quam bene tu, antequam in Academiam abiisti, ad populum dixeris, non sine summo voluptatis sensu recordor. Numquam rustici mei, quam scite latinās sententias immiscueris orationibus tuis, obliuiscuntur, teque laudare desinent. Perge igitur ea, quam iniisti, via ad metam contendere. Nosti praeterea, te iam duo annos in Academia commoratum esse, atque adeo tempus tui reditus instare. Monuit me per hosce dies de hac re dominus pagi nostri, seque tibi ancillam

A 5

suam

suam in matrimonium esse daturum ita promisit, ut tibi vna certam spem in munere mihi succedendi faceret. Quare velim omnibus rebus posthabitis oeconomicum collegium audias, neque in re, magnae tibi utilitati futura, vlllo modo negligens sis. Adiunxi hifce literis duo egregios libros, *den allezeit fertigen Prediger* et *Dispositiones auf alle Sonntags-Evangelia*, quibus si recte utaris, numquam te eorum poenitebit. Hi digni tuo studio, hi tibi panem, munus et uxorem pollicentur, non graecae tuae et latinae literae, quibuscum algebis et esuries. Ac ne me solum ita sentire credas, mitto vna literas compatris tui, cui maxima eius cum admiratione totam rem exposui. Cuius consilio, (nostri viri integritatem et eruditionem) ita velim obtemperes, ut, si aliter facias, me tecum numquam in gratiam esse rediturum, tibi persuadeas certissime. Vale.

EPI-

EPISTOLA FRATRIS

AD FRATREM.

DOMINO SVO FRATRI
PLVRIFARIAM DILECTO

CORDIALEM SALVTEM.

Quod Vestro filio illapsum sit, possum ego non inspicere. Fui totus extra me, cum suam epistolam legi, et capilli mihi steterunt ad montem. Non sumite mihi pro malo, Vester filius est nasutulus, et non vult Vobis paternum Respectum dare. Hoc non est bonum, et non erat alias sic. Quando meus filius mihi sic facere vellet, daturus essem illi non paruas

paruas Reprimandas. Sed iuuentus se non vult sinere corrigere. Quid ille vult, ob coeli voluntatem! cum graeca lingua facere? ille potest immo non vnum canem cum omni sua scientia ex fornace elicere. Est haec lingua diabolice grauis, et non ego potui comprehendere, quamuis, ut Vos scitis, bonum caput habui. Potest non Lutheri versionem in manus sumere et nasum in illam porrigere? Ego etiam fui in vna alta schola, aut Vniuersitate, et habui fideles praeceptores, qui mihi bene dixerunt, quod talem sapientiam ad pacem sinerem. Plato sedet in gehenna, et omnes ethnici habent nihil melius. Custodiat me coelum pro talibus libris. Estote tam bonus, Domine frater, et dicite Vestro filio

filio in meo nomine vnā pulchrā salutē,
 et ego sino illum petere, ut adspiciat, ne se-
 ducatur a noua parturientibus. Ille debet
 bene saepe concionari. Ille oportet etiam au-
 dire Polemicam, ut diabolicos haereticos pos-
 sit de suggestu iacere. Nam in nostris die-
 bus, postquam philosophia ad asserem venit,
 hi se faciunt valde inutiliter. Philosophi
 et Iuristae sunt liberi spiritus, et periculosi
 homines. Nam non credunt spectra, et qui
 non credit spectra, ille est Atheista. Enim
 heri mea ancilla vidit vnum tripodem lepo-
 rem apud vaccarum stabulum. Valet cum
 vxorilla Vestra. Seges apud me bene stat,
 et futura est profitabilis messis. Ego ven-
 didi multum triticum, et fui ipse in nun-
 dina

dina cum nostro templi-stulto, qui sibi fecerat bene, et vix poterat inuenire viam post domum. Totam enim urbem potest sub mensam potare. Habet multum cor, et nuper totum pagum persustauit. Nam ad multum zechauerat. Valete adhuc semel.

EPI-

EPISTOLA POETAE AD

AMICVM.

B

Nescio, hercle! quomodo accadat, ut, quoties, cum quae prospera, tum quae aduersa mihi eueniant, cum familiaribus communicare possim, quasi onere quodam leuatus recreatusque mihi videar. Nam, et, quam primum versus aliquot composui, eos recitare maximopere cupio, et nunc quoque, o Charissime, ad te confugio, in te conquiescere, in tua suauitate curas doloresque deponere gestio. Agam tecum, ut officia nostra mutua summaque amicitia postulat, ut studiis nostris dignum est, perfamiliariter, et tale tibi amoris mei testimonium impertiar, quo maius expectare ab amico, eoque poeta, non potes. Felicem me semper ter et amplius praedicasti, qui omnibus gaudiis affluens,

B 2

omni-

omnibusque deliciis quasi immersus et obrutus omnium optime lautissimeque viverem, nihilque optasti magis, quam ut simili modo vitam ageres. Neque hoc mihi mirum. Nam si ex carminibus meis aliquis coniecturam faciat, rege Persarum me feliciorum esse Iovem lapidem iuraret. Quid enim in illis nisi Phyllidis amores? nisi blandi virginum susurri? quid nisi munera laeta Bacchi? amoenitates ruris? laudes vitae priuatae? contemptus regiae maiestatis et purpurae? Sed, caue, tu rem ita se habere credas. *Veri nihil, omnia falsa.* Primum quidem nescio, qua fati iracundia accidat, ut nulla in re mihi peius cesserit, quam si in amatorio negotio aliquid molitus sim. Quot, eheu! non carmina, quot non versus ad illam, quae me surripuerat mihi, scripsi! Modo per audaces verba dithyrambos deuolui, in altos nubium tractus tendi, et, quid enim dissimu-

mulem? Miltoni et Iungii carmina bene com-
 pilavi; modo per humum repere mihi vi-
 sum est. Centies illam solem, lunam,
 Dianam, Venerem, et quid non? appel-
 laui. Centies oculos stellis, os rosae, ge-
 nas liliis comparaui. Quibus artibus an
 me aliquid effecisse putas? Immo vero ve-
 hementer irrisus sum. Quare aliam viam
 iniui. Crudelem illam vocavi, homici-
 dam, leonibus truculentiorē; me mori-
 turum esse dixi, me laqueo et ense mihi
 vitam erepturum, minatus sum. Omnia
 frustra. Misero modo illa mihi illudit.
 Me bicipitem in tergo Parnassum gestare,
 capite vacillare, crura tanquam falces cur-
 uata, turgida labra et aures longas habere,
 quae sic moueantur, vt solent asellorum.
 Constitui igitur, nihil eiusmodi posthac
 tentare, sed mordaci iambo illatas iniurias
 vlcisci, animumque vindictae cupidum sic
 satis explere. Vna est vetula quaedam

B 3

Forta

*Forta comam labroque tumens et fusca
colore*

*Pectore lata, iacens mammis, compres-
sor aluo,*

*Cruribus exiguis, spatiosa prodigo
planta,*

cui meam rem familiarem commisi. Illa me quotidie vesperi inuisit, ex aduerso confidet, tantaque cum admiratione me versus recitantem audit, ut plerumque dulci somno sopiatur. Atque ego quidem non minoris artis atque ingenii esse puto sopire carminibus homines, vetulas praefertim, quam bestias mollire, fluuios morari, et auritas quercus ducere. Tu vero vix credere potes, quanta cum animi laetitia quantaque superbia elatus, si, quae per diem scripsi, cuiquam recitare potuerim, me quieti dare soleam. Haec igitur de amoribus meis habeto. Audi reliqua

liqua. Domicilium mihi est angustum, obscurum, in suprema parte aedium. Unde non solum hoc incommode mihi accidit, ut quasi in caelum aut turrim mihi sit adscendendum, (ego vero, quoties adscendo, me ad ardua Parnassi culmina tendere, credo) sed fumus quoque ex propinquo fumario me non parum excruciat. Hic nullos, ut tu fortasse putas, flores, nullos argenteos riuos, nulla gemmantia prae-
ta, nec te, quae *carminibus viues tempus in omne meis*, dulcis Philomela, video! Nulla hic avis, praeter garrulos passeret et raucum bubonem, quem vel venturi luctus vel dirae mortis nuntium esse (quod dii non tam mea, quam literarum causa prohibeant!) ex vetula mea saepius audiui. Hinc ferme numquam excedo, nisi concionatoribus paganis, qui inter maecenates meos iure suo primum locum occupant, infantulum gratulaturus. Quod tamen

non raro usu venit. Nam quot apud illos libros, tot prope pueros puellasque video. Tunc vero genium meum minime defraudare soleo, sed tam large me plerumque inuito, ut neque pes neque caput officium suum faciant. Alias aquam bibere cogit res angusta domi, quam tanta copia haurio, ut nuper febrim mihi accerferem. Habes, o dulcissime, vitam meam, tantamquam in tabula expressam. Utinam quidem mea in scribendis versibus facilitas et celeritas, qua me neque, si ab inferis redeat, Homerus vincet, tantae sit mihi utilitati, quantae illam gloriae fore video. Intelliges vero, quantae sint mihi molestiae deuorandae, quantis et animi et corporis laboribus fatiger, quantum mihi cum siti et fame conflictandum. Quas ego miserrimas non tantum ad animum reuoco, quantum tu fortasse arbitraris. Alia sunt, o anime mi, quae me misere excruciant,

quae

quae omnem prope ingenii vim extinguunt, quae me dies noctesque excruciant. Quid enim quaeris? frigent hac aetate diuina poëtices studia, actum est, periimus vates, nobis exequias ire iam tempus. Est enim perpetua haec malignaque fati lex, vt, quae ad summum peruenerunt, citius opinione ad infimum rursus relabantur. Nihil dicam de iis, qui antiquitati nimium pretium statuentes, et nihil, nisi quod redoleat Romanorum Graecorumque, horribilium, me hercle! et obscurissimorum librorum, lectionem, laudantes, me, tanquam rerum omnium imperitum, vix limina aedium intrare patiuntur. Iidem illi mercatores, quos decies Apollines, Maecenates, Mercurios appellaui, quibus immortalitatem nominis nec vnquam interituram famam praedixi, quorum eru-

ditionem et humanitatem praedicaui, etsi barbari erant et stolidorum duces, quos tanquam terrarum dominos colui, neque me, neque carmina mea amplius curant.

„Quid hic mendicus? semperne fores obsidet? Res suas sibi habeat. Bello exhausti sumus, abeat. Tum qua me iracundia efferri, quantum stomachari putas? Vellem faciem meam videres. *Ardent minaces igne truculento genae, oculique vix se sedibus retinent suis.* Neque tamen aliud solatium inuenio, quam ut, quicquid splendida bilis fuggerat, euomam, et satyras conscribam. Quod quam miserum sit aridae gulae et latranti stomacho solatium, tu non ignorabis, qui olim ipse carmina confecisti. Sed de his fatis. Vereor enim, ne tibi his querelis molestiam aliquam afferam. Sic tamen habeto, me haec scribentem largam

largam lacrumarum vim profudisse, non stomachi mei causa, etsi hic magno cum murmure suum flagitabat, sed communis utilitatis causa. Caeterum nihil magis expeto, quam ut quam proxime ad te aduolare, et in sinum tuum omnia mea effundere possim. O qui tum complexus! quae confabulatio! quae recitationes! Composui enim per hosce dies praeter Anacreonticos versus, in quibus me inprimis felicem esse nosti, qui vna horula saepe ducentos non multo sudore chartis illinam, duo carmina non ignobilis argumenti, quorum in altero Phyllidem meam Dianam, me Actaeonem, et deinde in leporem (nam verbum cerui, quod, ut nosti, ponendum erat, metri ratio non admisit, neque ego synonymum in *Gradu ad Parnassum* inueni) in leporem igitur mutatum

rum esse, facetissime finxi; in altero de
systemate Copernicano exposui, et mer-
catori, opulento nouas nuptias gratulatus
sum. Ambo, quod caput est, bene lon-
ga sunt. Quare, ne tibi diutius hanc
voluptatem inuideam, quam primum fieri
poterit, in tuos complexus veniam.

Interim vale.

EPI-

EPISTOLA
DE
ITINERE IN VTOPIAM.

Nihil opus est, Charissime, plura de Vtopiae incolis incolarumque moribus ad te scribere, de quibus in proximis literis ea omnia dixi, quae digna et iucunda cognitu esse putavi. Venio nunc ad ea, quae te inprimis scire velle arbitror, ut, quae sit in hac regione literarum facies, qui doctorum hominum mores, exponam. Quae igitur mihi a sapientissimis Vtopiae civibus commemorata sunt, accipe. Est nuper admodum ibi a principe Academia instituta, in loco antea obscuro et ignobili. Huc toto ex orbe magnis praemiis docti viri conuocati sunt, quorum animos, incredibile est, quanta superbia inuaserit. Hanc Academiam literarum domicilium, eruditionis emporium, omnis elegantiae sedem, augustissimum totius orbis museum esse, non

non tam alii credunt, quam ipsi dicunt. Si quis aliter esse putat, (audiui vero, esse non paucos, qui aliter putent,) parum abest, quin ipse se ne hominem quidem esse fateatur. Quod in aliis terris scribitur, dicitur, iudicatur, contemnunt, perstringunt, certe apud se his omnia meliora provenire clamitant. Inde fit, ut bonis et doctis viris saepe conuitia faciant, et laudanda reticentes, quae vituperari possint, magna cum ambitione proferant. Neque tamen hoc omnium audiui esse vitium, sed duorum praesertim, qui sibi soli sapere videantur. Alterum, aiunt, tanquam Palaemonem aliquem, quicum natae litterae, quicum moriturae, in linguarum scientia et grammaticae cognitione regnare velle, ut quicumque idem conentur, illis bellum indicat; alterum in interpretatione librorum, quibus religio incolarum contineatur, aemulum ferre non posse.

Ambo,

Ambo, alias non aptissimos ad iocandum, satyricos videri et facetos esse velle; ambo grauitè in eo labi, quod de omnibus rebus iudicare, omniaque scire velint; inde euenire, vt se saepissime turpiter dent, nihilque propius abesse, quam vt dictatores perpetui reipublicae literariae a suis suorumque similibus creentur. Praeterea multa ridicula de alio doctore audiui, qui mori malit, quam non ingeniosus videri. Neminem, dicebant, scire, qua ille in scientia domicilium ingenii sui constituerit; nam Theologum, Grammaticum, Historicum, Ictum esse velle, neque esse quicquam scientiarum, quod non delibauerit; ingenii gloriam illam mirifice deperire; hinc gibbosos homines pulcros, rixosas mulieres modestas, et timidos fortes dicere; si quis suae improbitatis defensores habere cupiat, hunc adire solere; quare factum sit, vt numerus librorum, ab illo

C

scri-

scriptorum, iniri non possit. Haec mihi de Academia hac commemorarunt, quae vera, an falsa sint, nescio. Neque enim tam diu ibi commoratus sum, ut ipse ad animos moresque hominum attendere potuerim, quoniam mirifica cupiditate alteram Vtopiae Academiam visendi flagrabam. Ad hanc peropportuno tempore perueni. Ipso enim eo die, quo accessi, res maxime memorabilis ibi accidit. Fuit sapienti consilio a Principe constitutum, ut, qui leges scite et docte interpretentur, et perfectam iuris scientiam teneant, amplissimis honoribus decorarentur, iisque facultas, publice ius docendi, daretur. Qui honos ICTO alicui eo die habebatur. Quod, quomodo actum sit, breuiter commemorabo. Nam ob fauorum nobilium quorundam ad omnia admissi sumus. Conueniunt mane, quibus illud erat negoti datum, ut ingenium et eruditionem candidati

didati explorarent, in conclaue, atque ego vna, plenus timoris et spei. Neque enim exiguum horrorem mihi venerabilis iniicit species virorum tam seuerò vultu, ut citius ex pumice aquam, quam ex his risum, exprimas, longissimisque capillamentis ornatorem. Mensa erat ibi oblonga, cyathis, calicibus et phialis plena. Videbar mihi in cauponam peruenisse. Varia confabulantur, nugantur, et candidato nouum honorem antea gratulantur, quam de eruditione aliquid compertum habent. Tandem discumbitur. Longa mora interposita incipit, qui inter caeteros eminet, aliquid ex candidato quaerere. Arrigo aures. Hic obmutescere, subridere et interroganti poculum propinare; ille rursus quaerere; hic magis mutus quam piscis, Quid, quaeres, alii? quidam per fenestram in plateam despicere, alii librum legere, plerique auide bibere. Ego multum ex

C 2 spectare,

spectare, quem res habitura sit exitum.
 Repente confurgunt omnes, se satis candidati ingenium tentasse profitentur, et, bene potati, lepidissime iocantur. Candidatus refertum numis marsupium producere, et in mensa numerare. Tum vero omnes ad mensam confluere, et qui antea dormire mihi videbantur, lynceis oculis argenti species internoscere. Vnus familiariter mihi in aurem: quid tibi, o charum caput, de numis hisce videtur? Vidistine umquam antiquiores? Pecunia accepta omnes egregiis laudibus candidatum extollere, illumque *dignissimum* esse nouo honore per Themidem iurare. Verum erat alterum examen candidato subeundum. Est enim legibus sancitum, ut honores hosce petiturus libellum aliquem scribat, siue etiam ab alio scriptum accipiat, et palam contra dissentientes defendat. Scripserat hic etiam libellum, nescio cuius

cuius argumenti. Erat enim barbare et inficete scriptus. Hoc suo cum libello, charta inaurata ornato, ascendit excelsiorem locum, et praesentes inuitat, vt, si cui aliter de re proposita videatur, suam sententiam libere proferant. Illi deinde multis ambagibus respondere, laudare candidatum; hic laudes renuere; omnes his mutuis confabulationibus tot bonas horas perdere, vt paullulum temporis seuerae disputationi relinqueretur. Ego qui non prope a loco, vbi consistebat candidatus, aberam, illum videbam oratiunculas has non memoriter dicere, sed e chartula recitare. Quare, quoniam saepe haesitabat in dicendo, non ipsum illas composuisse, sed ab aliquo accepisse, suspicabar. Tandem accedit aliquis, omnium qui in se oculos et ora conuertit. Candidatum videbam modo erubescere, modo pallere, alios vero, nescio quid, sibi insurrare.

C 3

Quid

Quid multa? Alloquitur candidatus illum, ut mos est, atque, ut reliquorum exemplum sequatur, suamque de libello sententiam dicat, petit. Ille, qui mihi vir liberi oris, multae eruditionis et acuti ingenii videbatur, grauiter et seuerè suam sententiam proponit, et variis interrogationibus bonum candidatum tantas in angustias adigit, ut multo fudore perfunderetur, nihilque propius abesset, quam ut a praesentibus exhibilaretur. Placuit mihi vehementer viri ingenium, qui ex animo et serio rem agebat, nec magis mirabar, quam indignabar, cum vnus ex iis, quos antea in conclauis, aut, si mauis, symposio videram, illum tacere iuberet, suumque *Veto* interponeret. Ille tacet, hic multis solemnitatibus honores capeffit, auditorium dimittitur, ilicet. Admirabar ego mecum ridiculos hominum mores. Neque latuit animus meus virum proxime ad-

adstantem, qui, ne mireris, ait, hospes.
 Ita est nostrorum hominum ingenium. Hic
 non genus tantum et formam, sed erudi-
 tionem quoque et ingenium regina pecu-
 nia donat. Totum ius ad vnguem calleas,
 fideli pectore omnium ICtorum sententias
 condideris, quicquid est ubique librorum,
 deuoraueris, numi si desint, numquam
 hunc tibi honorem habebunt. Sis stipes,
 caudex, asinus, et asinorum asinissimus,
 modo non egenus, statim summa dignitate
 dignus videberis. Est enim eo res adducta,
 vt, quem antea paucis habebant, hunc iam
 omnes accipiunt honorem

- - - omnes qui velle fatentur
 Nullus, vt expertum est, inde repulsus
 abit,
 Atque boni, atque mali, stupidi minimum-
 que sagaces,
 Infima plebs, et flos nobilitatis item. *)

C 4

Ecce

*) Ianuar. resp. ICt. pag. 33.

Ecce tibi illum iuuenem, inberbem, et ab ipsa natura ad contemptum abiectum. Ille in ipsis literis, quibus, ut Iuris Doctor renunciaretur, petiit, se in iure quidem hospitem, in aliis vero literis probe versatum esse, fassus est, et posteaquam iam Doctor renunciatus fuit, tum demum prima initia iuris ab alio Doctore didicit. Tu vero impudentiam hominum mecum ride, et vale.

FRAG-

FRAGMENTA ZOPYRI.

C 5

Succenseamne magis fortunae, quae tot faecula egregiis Zopyri sententiis carere voluit, an gaudeam, quod mihi potissimum earum in lucem proferendarum copia facta est? Quo casu, loco et tempore fragmenta haec reperta sint, non opus est multis commemorare. Duo tamen monebo. Erant illa quidem graeca lingua conscripta, sed quoniam ego, (memor iuris iurandi, quo, cum Ictorum ordini adscriberer, adtributus sum) nihil ea maiori odio habeo, habeoque, dum viuam, atque etiam complures alios, et opibus, et honoribus, insignes idem mecum sentire scio laudoque, tradidi homini egeno et inepte diligenti
 graeca

graeca in latinam sermonem transferenda. Adiicere idem voluit *perpetuum*, ut dicebat, *commentarium*, *variarum lectionum libellum*, et *indicem rerum ac verborum copiosissimum*. Nolui autem alienis ornamentis Zopyri decus conciliare. Sunt huic libello sequentes inscriptae literae

Q. I. R. C. M. H. D. E. F. F. Q. I.

quae quid significarent, nulla coniectura assequi potui. Homo vero meus criticus se in collectaneis suis inuenisse testatus est, esse quosdam, non exigua eruditionis laude florentes, easdem qui literas dissertatiunculis et libellis suis inscribant, quid vero indicent, vna se mecum ignorare. Nunc ad Zopyrum ipsum veniamus.

INCI-

INCIPIT ZOPYRI LIBER.

Cap. I. „Si quem obuium habes, qui
 „totus ossa atque pellis est, qui quasi la-
 „terna Punica pellucet, et sic macet, ut
 „exta in sole inspicere liceat; qui multa
 „murmurans, caput scalpit, ungues rodit,
 „et in digitorum extremis tacite verba
 „enumerat; qui te ultro alloquitur, mo-
 „do os, tanquam aliquid dicturus aperit,
 „modo labra dentibus mordet, manum in
 „vestem demittit, sensim chartam protrahit,
 „tum oculo intento, laeto huic hominum
 „generi proprio, sed difficili dictu, et qui
 „ut interrogas, quid in illa scriptum sit,
 „flagitare videtur, te aspicit; tandem in
 „omnes partes se versat, quasi locutu-
 „rus, nec orationis principium inue-
 „niens, *tunc fugite, o miseri! fugite.*
 „Si paullulum commoreris, vix viuis
 „discedes. Nescisne poetam hunc esse?
 „Eneca-

„Enecabit te versibus suis. *Quare age,*
„*rumpe moras.*

Cap. II. „Hominem pallidum, dimissis
„tibialibus, eorumque altero nigro, alte-
„ro albo incedentem, oculis vibrantem,
„caelum intenta acie intuentem, modo
„huc, modo illuc, cursitantem, modo
„subsistentem, modo ambulantem, te sa-
„lutantem non resalutantem, saepe equos,
„boues et arbores, tanquam homines, sa-
„lutantem, et, capite ad aedes offenso,
„quasi ex alto somno excitatum, respiran-
„tem, hunc igitur mathematicum esse, et
„de quadratura circuli, incolis lunae aut
„fluxu et refluxu maris meditari, scito.

Cap. III. „Sunt, qui incedunt, tanquam
„Cereris sacra gestantes, gressu superbo,
„alta fronte et auratis vestibibus per plateas;
„*albae rutilant in vertice cristae:* magni-
„fice se circumspiciunt, aliosque tanquam
„foenum generoso cum risu prae se con-
„tem-

„temnunt. Cum canibus ludere, equi-
 „tare, gladium vibrare, saltare, venari,
 „et *tercentum donare deos* illis sola sapien-
 „tia: caput si introspicias, quifquillas illis
 „nouerca natura dedit pro cerebro, nulla
 „*in toto corpore mica salis*: similes illi tem-
 „plis Aegyptiorum, quae magnificis co-
 „lumnis, ostiis, et arcubus exornata, in-
 „tus canem, felem, vel ridiculum murem
 „seruant: libros magistrorumque scholas,
 „tamquam pestes, fugiunt: quaeras ex
 „iis aliquid de artibus, quibus respublica
 „gubernetur, obmutescunt: incipe de
 „chartulis lusoriis loqui, Homerum loqua-
 „citate superabunt: velis, nolis, quae sua
 „sit in hac re astutia, audies: generis et
 „stirpis mentionem iniicias, auos et atavos
 „enumerabunt: ne forte incredibilia tibi
 „narrare videantur, superos et inferos ad
 „confirmandam fabulae veritatem inuoca-
 „bunt. Mox digitis crepitabunt, vno pede
 „salta-

„faltabunt, et ore aliquid pipient. Iidem
 „post aliquot annos, otio et desidia trans-
 „actos, ex poculo, quod sapientes et do-
 „ctos efficit, bibent. Quomodo enim alias
 „esse potest? In consilium de maximis rebus
 „adhibentur, rem publicam gubernant,
 „exercitus ducunt, de literis literarum-
 „que flore iudicant, de maximi momenti
 „rebus decernunt. Attende paullulum,
 „quae cohortes clientium atria eorum ob-
 „sideant, quibus osculis vestem conterant,
 „quam supplici gestu et voce sibi fauorem
 „expetant; illi vero, quo supercilio, quo
 „capitis motu, nullo ridente, de pace et
 „bello disputent, qui inter muliercu-
 „las educati nihil aliud sapere, nihil
 „aliud discere potuerunt, quam omnes
 „alios, non albas cristas gestantes, con-
 „temnere.

Cap. IV. „Paedagogii et ludimagistri ha-
 „bitus hic erit: vestis nigra et fordida,
 „capil-

„capillamentum horrendum, toruus vul-
 „tus, incessus rufficus, obesum corpus,
 „tacitae in ore increpationes et dirae, mi-
 „nax in dextra baculus, quem saepe tam-
 „quam imperator, milites in ordinem re-
 „dacturus, tollet, quo saepius vacuas au-
 „ras verberabit. *Occursare capro, cornu*
 „ferit ille, cauto.

Cap. V. „Typographus, si forte quem
 „quaerat, cui Ephemeridum, oratiuncu-
 „larum Teutonicarum, odarum Anacreon-
 „ticarum scribendarum cura committenda
 „fit, attendat, num vastum sit corpus,
 „gladiatorius incessus, firma latera, lacer-
 „ti carnosí, longi digiti, in quibus non
 „magis, quam in capite aut cerebro sa-
 „pientiam et ingenium sedem fixisse, ab
 „idoneis auctoribus traditur.

Cap. VI. „Philosophum facile agnosces:
 „curvatum corpus, caput crassum, digiti
 „graciles, facies fraudulenta: frontem
 D „saepe

„saepe manu atteret, sibi ignotos, aut
 „alienos a se; vultu misericordia pleno ad-
 „spiciet, ad laudem suam subridebit, alia
 „si in haeresi te esse dices, arriget aures,
 „contrahet frontem et ringet: alius si
 „philosophi compendium laudabis, can-
 „descent genae, erigentur crines, plenus
 „vultus irarum et calidae rixae. Ipsum si
 „posthac te secuturum promittes, blande
 „tibi manum premet: rediens domum Ve-
 „neri litabit atque Baccho; et, quae in
 „cathedrae umbra mane turpia et noxia esse
 „docuit, vesperi iucunda et pulcra existi-
 „mabit.

Cap. VII. „Non aliter ICtos veros et
 „magnificos, aut si mauis Realistas et ho-
 „mines practicos, quam veste nigra, lon-
 „ga, et tanquam ex Priami aetate asser-
 „uata indutos videbis. Capillamentum
 „instar nubis supra tergum suffusum eos os
 „humerosque deo similes reddit: venter
 „tam

„tam turgidus, vt ipsi vix calceos oblon-
 „gos et latos adspicere queant: vultus mo-
 „rosus et rugis plenus, in digito annulus
 „instar compedis, baculus et gladius atauo-
 „rum aetatem referens; bini sequentur et
 „legent diuina vestigia famuli, immensam
 „chartarum molem sub brachio gestantes,
 „ingemiscientes saepe et succumbentes pro-
 „pe oneri. Hos tanquam miracula miran-
 „tur, hos nudato capite salutant, horum
 „ob os ora obuertunt sua.

Cap. VIII. „Si doctorum qui eruditissi-
 „mus sit, qui fons et oceanus omnis do-
 „ctrinae habeatur, cui maxima iuuenturis
 „studiosae pars operam det, intelligere
 „cupis, „*paucis aduerte, docebo.* Erecta
 „fronte et calamistrata coma per plateas
 D 2 „voli-

„volitabit, vnguentis affluet, suauissimo
 „odore, quasi totus roseus myrtheusque
 „aëra implebit, pileolum gestabit sub bra-
 „chio, argenteo gladiolo cinctus habebit
 „vestem sericam, versicolorem, breuissi-
 „mam, obuios curuato eleganter tergo,
 „pede dextro ad sinistrum retracto, et pi-
 „leolo vsque ad pedes manu demisso salu-
 „tabit, offeret pyxidem, puluere sternu-
 „tatorio plenum, tanta arte, vt inuitus
 „etiam annulos in digitis fulgentes videas,
 „singulis momentis horologium longis au-
 „reis fibulis ornatum e braccis extrahet,
 „quaedam de tranquillitate aëris et sereni-
 „tate caeli mira linguae volubilitate dicet,
 „ludet subinde cum canicula, producet
 „acta publica, quid de eruptione hac mi-
 „litum,

„litum, de illa obsidione vrbis sentiat,
 „exponet, multa denique iactatione ma-
 „nuum in viros doctos declamabit. *Na-*
 „*te dea, quae te tam laeta tulerunt saecula?*

Haec sunt, quae e Zopyri libris ad nos
 peruenire voluit fortuna. Vellem fati be-
 nignioris indulgentia reliqua boni philoso-
 phi e tenebris, quibus sepulta iacent, pro-
 trahantur, monumenta. Caeterum, etsi
 se bona fide egisse testatus est Grammati-
 cus meus, vereor tamen, vt fragmentis
 his vertendis, sic, vt virum bonum de-
 cet, versatus sit. Ex quo enim horum ho-
 minum furta deprehendi, eosque, qui li-
 bris in aliam linguam vertendis operam
 dant, non minus famelicos, quam lupos,
 esse intellexi, vix dici potest, quam suspe-

Etum mihi sit, quicquid agant. Quod
ignorare vos, lectores, nolui, ne, quod
aliena culpa factum sit, meae siue
malignitati, siue ignorantiae,
tribuatis.

DIALO.

DIALOGVS
INTER
BVRMANNVM ET CHRISTIVM.

D 4

Exstinctum est nuper morte praematura, et omnibus Musis Gratiisque luctuosissima, ingenium *Christii*, viri summi, qui, etsi cum naturae, tum gloriae, satis diu, literis profecto, quarum egregius vindex statorque fuit eximius, parum vixit. Lugent literae, quibus hoc casu gravissimum et capitale vulnus inflictum est, suum primum decus; sepeliuere non sine lacrimis virum publico elegantioris literaturae bono natum; amiserunt quantum nescio, an reparari possit? Viget tamen vigebitque *Christii* memoria omnem cultiorem orbem peruagata, et donec suum bonis literis statuetur pretium, omni posteritati probitatis, honestatis, grauitatis, humanitatis et accuratae, promptae, vastae, et elegantis doctrinae erit exemplum. Vinct

D 5

in

in immortalibus suis scriptis, viuet *Christus* in animis omnium bonorum. O quanto tui desiderio, beatissima anima; aestuabunt musae! quam saepe ego te requiram! te audire, tuo aspectu recreari cupiam! nullibi autem, nisi nocturnis in somniis, inueniam.

Atque heri cum conuicia non verbis refutanda, sed coercenda verberibus, legissem, quibus umbram *Christi* canis furiosus allatrare voluit, et deinde me quieti dedissem, visus sum mihi in Elysiis campis versari, ibique, ut in somno animus noster facile in ea incidit, quae vigilantes cogitauimus, *Christum* videre ambulantiem. Grauis erat viri incessus, et in vultu maiestas quaedam et mirificus decor. Curstabant hac atque illuc animae, et nouum hospitem aspiciebant! Aliae vultum illius erubescere, et sibi inuicem in aures infusurrare: „discedendum hinc esse ocyus, hunc
„esse,

„esse, cui multa furripuissent, se ne furti
 „rei postulentur, timere. Aliae statim allo-
 qui *Christium*, prensare manus, sua in lite-
 ras merita enarrare, suum in homines do-
 ctos studium et amorem mire extollere, in
 contemptum literarum declamare: parum
 aberat, quin bonum *Christium* iterum ene-
 cassent, nisi alium vidissent, sibi igno-
 rum, ad quem aduolabant, et mira lin-
 guae volubilitate eadem iisdem verbis ef-
 futiebant, ut orationem aliquam edidicisse
 viderentur. Hanc dum impudentiam et
 ineptum inclarenscenti studium miror, ad-
 uenit, ecce! senex quidam. Imaginem
 mihi antiquitatis et columnen literarum vi-
 debar intueri. Ut horribilis hic erat ad-
 spectu! ut teter incedebat! quae contra-
 ctio frontis! quam morosa et pallida fa-
 cies! Supercilio enim, tanquam Atlante
 caelum, tota res publica erudita niti vi-
 debatur. Dextra libellum proferebat dia-
 bola-

bolarem, sinistra tenebat lutum, et omnes, quibus hic libellus minus probaretur, luto inungere minabatur. *Quem Christius*

*Vt primum iuxta stetit, agnouitque per
umbram*

statim videt esse illum, quem olim aduersarium parum humanum et doctum nactus esset. Quare, homo ut sistat gradum, inimicitiasque deponat; poscit, atque molibus ardentem et torua tuentem lenit dictis. At ille non magis, quam dura flex aut marpesia cautes sermone mouetur, sed labia distorquens, et quaedam secum murmurans aufugit. Quem cum sequeretur *Christius* et longius procederet, obuium sibi videt virum serenae frontis, et cuius ex oculis generosa animi indoles elucet. Statim *Petrum Burmannum* esse intelligit. Multa vltro citroque dicuntur, disputatur de variis, tandem sic incipit:

Burm.

Burm. Iam dudum gestit animus, quae sit literarum facies in Germania, quae studia doctorum hominum, Criticorum maxime, cognoscere. De his, nisi graue, velim mihi exponas.

Christ. Vereor, hercle! ne, ex qua tu narratione iucunditatem capere speras, ex ea plurimum doloris et molestiae in te redundet.

Burm. Scio, quid dicas. Mihi non semel bilem audacia criticorum mouit. Putabam vero eam bonorum virorum virtute tandem compressam esse.

Christ. Compressam putas? aucta vero illa est, et in dies augebitur. Quid enim quaeris? nullus est, cum graecorum, tum latinorum scriptorum, quem non sordibus suis conspurcent nostri capitales Critici, qui illud veteris lenae meretrici datum consilium; *spolies, mutiles, laceres, quemque nactus sis*, summa cum religione obser-

obseruant. *Foedissima illis ventris prolunies
uncaequae manus.*

*Tristius haud illis monstrum, nec saeuior
vlla*

Pestis et ira deum stygiis sese extulit undis.
Si quem audiant, nouam alicuius auctoris
editionem moliri, statim coniecturas suas
ad eum mittunt: neque paucas illas esse
fortasse credito, sed tota volumina. Has
coniecturas, quibus se praeclare veram
lectionem restituisse gloriantur, ipsam
λυσιππο sibi in aurem insufurrasse somniant,
et tam bonas, bellas, venustas et certas
esse censent, vt ne ipsa quidem dubitatio
de illis dubitare debeat. Quare, tam-
quam de tripode locuti, nullas causas suae
crudelitatis exponunt, sed satis habent,
regium illud, *lege, scribe, sic muta, ex in-
genio sic emendo*, addidisse

*celerique fuga sub sidera lapsi,
Semesam praedam et vestigia foeda relinquant.*
Burm.

Burm. Tantum vero mea aetate numquam sibi indulserunt Critici. Addebant certe, bellissima haec: *boc non latinum, quis boc Ciceronis ingenio dignum existimet? sic elegantius*, et similia: quae, licet inepra et febriculosi hominis indicia, toleranda tamen; at tu intolerabilia commemoras, et nullo modo ferenda.

Christius. Hoc solo si acquiescerent, beati essemus, gratulandum reipublicae et literis. Sed audi, quaeso. Tota eduntur volumina, coniecturarum acutissimarum, si diis placet, quibus humanum genus lepidi Criticastro beant. Causas, cur vulgatam lectionem reiiciant, frustra quaeres. Exiguo temporis spatio interiecto, quae *suo periculo* paullo ante mutari iusserant, aliter rursus emendant. Atque haec quidem insania eo processit, ut, cum nullus sit bibliopola, talibus qui libris imprimendis vendendisque rei familiaris periculum subire

subire velit, ipsi sumtum suppeditent, et deinde prope fame pereant.

Burm. Qui vero sunt tandem illi, quibus tam putidum cerebrum, tam perpruriscentes digiti?

Christ. ἄφροες ἄχλος, ἀδελφὲς ὡς' ὕες. Neque tam iuvenes hoc se parricidio polluant, sed senes imprimis repuerascunt quam plurimi. Accepi ab homine, cuius fides mihi nullam ob causam suspecta est, se suis oculis vidisse, antesignanum et coryphaeum horum Criticorum, poëtam graecum, quem numquam antea legisset, in tertio versu ex ingenio emendasse, et vna horula quinquaginta emendationes facili negotio protulisse. Eundem, addebat, hanc sibi quasi legem fixisse, ut nullum auctorem prius de manibus deponeret, quam illum hoc beneficio affecisset, omnesque auctores se eadem ratione esse tractaturum, promississe.

Burm.

Burm. Vehementer equidem vereor, ne noui Critici hoc plane efficiant, vt nulla veterum scriptorum vestigia agnosci possint.

Christ. Habebit profecto erudita respublica citius opinione omnes veterum libros nouas in formas, id est, ex hominibus in porcos, mutatos. Atque ego saepius optauī, ne Plutarchi posthac, Chrysostomi, Polybii, Aristidis nomina suis scriptis praefigerentur, sed illorum, stulta qui haec somnia nobis obtrudent. Quid enim bonis scriptoribus relictum est? quis eos arbitrio suo loqui patitur? quis non melius illis graece et latine intelligit?

Burm. Hosce tamen lucumones, hosce petrones et rupices Criticos appellant, et

E cor-

correctores veterum librorum? hanc proletariam turbam hoc nomine ornant? Corruptores et pestes literarum illos rectius dicerent, qui omnem, quam antiquitati debent, religionem fusque deque habentes tanta audacia et proteruia in bonos scriptores saeviunt. Nullusne vero impetus horum homuncionum compescere, nullusne hanc pestem a literis auertere conatur?

Christ. Sunt quidem docti et egregie cordati homines, sed perpauca. Alii clanculum hanc insaniam ridere, quam sibi inimicitias et odia contrahere, malunt. Alii, quod in illis reprehendunt, ipsi vitium committunt. Perstrinxerunt quidam

dam grauiſſimis verbis hanc temeritatem, quos quid effeciſſe putas? pergunt inepti homines, quam ſemel iniuerunt, viam calcare, quare quieſcere malunt boni viri, illos miſeros eſſe libenter iubent, et genio ſuo irato relinquunt. Res enim proſecto iam eo perducta eſt, vt alio auxilio, aliis deſenſoribus opus ſit. Nam vt, ſi ciuis alterum iniuria affecit; magiſtratus auxilium imploratur, atque tali modo a proteruitate multi retinentur; ſic vt Porciae, Fabiae, Sempromniae leges in erudita republica ferantur, maximopere optandum eſt. Equidem me nihil melius ſcire, ingenue fateor. Neque enim Aeſculapius tribus Anticyris haec capita ſanare poſſet.

Burm. Qua igitur fronte plerique florere nunc literas, aureum esse saeculum, suum literis statui pretium, suum decus, clamitant.

Christ. Hunc vero clamorem non semel mecum risi. Primum enim, quis potest esse literarum cultus, quod decus scientiarum, si tam inhumano, tam barbaro more in veteres scriptores grassamur? a nullis libris si rapaces et crudeles ungues continemus? quemuis si impune atque etiam cum gloriola commaculare? si vrere, secare, mutare, expungere licet? Deinde vix dici potest, quam ridiculus opiniones imbiberint homines de veterum auctorum doctrina. Tonant quotidie, cum philosophi,

sophi, tum theologi, fulminant, et veterum libros opprimere minantur.

Burm. Non inaudita et noua narras. Hoc hominum genus omni elegantiori literaturae dudum bellum indixit, atque ut eo cum maiore mercede fallat, religionis speciem praetendit.

Christ. „Pudeat, inquiunt, nos Christianos hominum flagitiosissimorum libros legere. Pudeat ab iis aliquid discere velle, qui in omne voluptatum genus effusi tot tantisque se sceleribus commaculauerunt, ut grauissimis a sanctis viris verbis castigarentur!”

Burm. Hisce vero sermonibus magnam inscitiam acuti viri mihi prodere videntur.

tur. Nam si, quae de paucis, certe non omnibus, dicantur, ad vniuersum referri populum debeant, nonne facile totum hoc telum retorqueri potest ab hominibus improbis? quoties enim Iudaei ab iisdem viris sanctis accerrime castigantur? quid igitur, si illorum in ratiocinando morem imitetur quispiam, efficietur? sed haec intelligentia non cadit in pallium et capillamentum concionatorum, quos pudet eorum vtilitatem fateri, quae ignorant. Quid vero? elegantium ICtorum magnam multitudinem esse accepi.

Christ. Non erras. Elegantiæ enim novas nuptas et omnes virgines facile superabunt. Accedas illos: contemplantes inuenies in speculo formam suam, vehementer-

menterque curantes, ne pilus vnus in coma ceteris altior exstet, ne minima in tibialibus sericis ruga fiat, ne pallidae genae, ne nimium rubicundae. Magnam iidem elegantiae partem in libris eleganter ligandis collocant, nec vltimam curam Icti in eo esse ponendam censent, vt Wie-lingium aurea veste ornatum habeant. Inde accidit, vt, ne forte splendor et aurum detergatur metuentes, raro suos libros attingant et euoluant. Hosce si Ictos elegantes appellas, nae magnam inuenies turbam. At qui Ciceronem, qui Liuium, Dionem, reliquos veteres scriptores legerint,

*Apparent rari nantes in gurgite
vasto.*

E 4

Plurimi

Plurimi, *prolatis siluescentibus in ore consiliis*, ut ait magnus Cuiacius, *opinionibus, decisionibus doctorum innumeris, qui clamorosa rabiosa fori iurgia vendunt improbi, et iras et verba locant*, hi igitur se omnem elegantiores literaturam tanquam nugas, neque panem, neque cereuiciam, sibi comparantes, tanquam quisquillas, scholam redolentes, contemnere, omni posita fronte, profitentur, satisque habent, si *volumen Actorum* (hoc enim iis semper in ore) apte conglutinare, eleganter sub brachio gestare, et barbaras aliquot voces, *terminos* vocant, celeriter blaterare possint, si prodiga infrenisque sit lingua, ut fluat semper et aestuet colluione verborum terribissima, si facundiam rabidam iurgiosamque

que exercere et tam celeriter scribere | dicant, ut *litera verbum sit*

Vt notis linguam superent, cursumque loquentis.

Scin' vero, quomodo suam ignorantiam defendant? arrige aures, admodum belle ratiocinantur. „Quicunque, aiunt, leges corrigit, ille est pestis reipublicae, „atqui Critici corrigunt leges, nonne ergo pestes reipublicae?

Burm. Baldi et Bartoli familiam narras.

Christ. Alii nihil, nisi Cuiacios, Alciatos, Duarenos, reliquos, quorum nominibus adfurgas, crepant. Neque tamen illos legerunt unquam, neque, si lege-

E 5

rent,

rent, intelligerent. Hi sola nomina doctorum solosque indices librorum nosse docti putant, de reliquis non curant.

Burm. Atque hi, ut sunt ingenia hominum, maximis honoribus florebunt: horum erit summa auctoritas et celeberrimum nomen.

Christ. Quidam, sed pauci, regia illa et recta via ad veram eruditionis gloriam contendunt, sed prope soli in auditoriis relinquuntur.

Burm. O miseram literarum faciem!

Christ. Tum vero demum, miseram esse literarum faciem, diceret, si, quomodo in veterum auctorum libris edendis nostri homines versarentur, nosset. De quocumque

que

que auctore in somnio cogitauerunt, illius edendi consilium capiunt. Nullos libros manu exaratos in consilium adhibent, sed iuuenibus ex antiquis Aldi, Stephani, reliquorum editionibus varias lectiones, aut, si mauis, errores operarum, excerpendas committunt. Addunt commentarium docti alicuius viri; si quis ludimagister dissertationiunculam scripsit, illam inferunt, et portentosam praefigunt praefationem. Hic, quae in Fabricio aut Mattairo de editionibus auctoris inuenerunt, paullisper verbis mutatis, ut signa rerum ablatarum a furibus detrahi solent, reperunt. De suo ingenio neque addunt quicquam, neque additas aliorum adnotationes, non immunes saepe ab erroribus, emendant. Mercedem

dem a bibliopola non exiguam accipiunt, et sua cura et studio singulis, non annis, sed mensibus, talem editionem in publicum emittunt.

Burm. Non differt multum haec edendorum auctorum ratio a Schreueliana et Pitisciana.

Christ. Atque hi tamen editores invidendis laudibus in caelum extolluntur, eorumque libri exempla edendorum veterum librorum audiunt. Tum vero vellem ridiculas hominum pugnas videres. Illi nostrorum concionatorum, qui docti videri cupiunt, neque tamen viam ostendendae eruditionis, quam nullam habent, tenent, errores operarum in his editionibus multo sudore inuestigant, in circulis
gravi

gravi vultu et loquaci dextra recitant, et inuidiam facere editoribus conantur. Hi, ut genus horum hominum irritabile est, hanc libertatem non tolerandam esse, clamitant, et si conuitiis aduersarium proscindant, bene se rem gerere credunt.

Burm. En cor Zenodoti, eo iecur Cratetis?

Haec taliaque cum loquerentur viri docti, aduenit Criticus quidam eorum ex familia, in quam modo *Christius* declamauerat, et, ut flumen traiiceretur, a Charonte postulat. Qui cum hominem toruo vultu aliquandiu adspexisset, nonne, per deos immortales! inquit, te idem ille, qui mihi olim nomen meum voluisti eripere, aliterque legendum in omnibus libris

libris contendisti? Faciam, ut iam tuæ temeritatis poeniteat. Quibus dictis statim contum attollit, et miseri homuncionis lumbos adeo dolauit, ut ego hoc tumultu subito expergiscerer.

PRO-

PRODIGIA.

Oceani finem iuxta solemque cadentem

Vltimus Aethiopum locus est

vnde nuper binas literas accepi, quas non possum non, quin cum lectoribus meis communicem. Nam non solum varia scitu digna et iucunda lectu in illis scripta sunt, sed lubet etiam in hac re nostrae aetatis nostrorum hominum consuetudinem imitari. Qui si in Anglia, Italia, Gallia docto viro, cui ea de causa aliquot annos obstrepuerunt, vnum epistolum extorserunt, caelum se putant digito attingere.

F

O

O quid tum in omnium manibus? quid in ore, nisi hae literae? accedas illos. velis nolis, praelegent tibi canora voce et hilari ore. Quod si semel fiat, beatus eris; iterum iterumque bellas literas audies. Atque ut posteri quoque et omnes, qui ubique sunt, idem sciant, typis illas proxima occasione exscribendas dabunt. Quid? quod non pauci literas, quasi ab exteris regionibus ad se perlatas, fingunt, in his honorificentissime de se praedicant, et inuidendis se laudibus extollunt. Sed hoc crimen fortasse a maleuolis et inuidis, quorum omnia sunt plena, effectum est. *Sed quid ago?* (ut ar enim diuina arte oratorum nostrorum, qui, si natalem, nuptias, novos honores, aliis gratulaturi, antea delato

lato

lato clauo, de haruspibus, de cloacis romanorum, de mundo optimo dixerunt, bellissimo hoc, *quid ego? nunc se ad te mea conuertit oratio*, tanquam Deo ex machina aduocato, facillime se expediant) *quid igitur ego?* literas propinare volui. En ipsas.

Quod dudum optaui, suauissime, vt et beneuolentiam meam et studium tibi inseruiendi testificari possem, illius efficiendi optabilem occasionem, quae in hac terra quotidie accidunt, attulerunt. Nam, quoniam tu mihi illud negotii dedisti, vt si quid esset memoratu dignum, ad te perscriberem, tanta et tot scito, apud nos esse prodigia, neque visa, neque audita prius,

F 2

vt

vt quasi in nouum orbem terrarum delati nobis esse videamur. Omitto, (nam et mens meminisse horret, et te eiusmodi rebus numquam fidem habere, compertum habeo, cuius incredulitatis ne te poeniteat olim, vereor,) omitto igitur globum igneum e caelo delapsum, horridas voces exauditas, et in nubibus leones, equos, vrsos, vifos esse. Quae quin ita sint, non est dubitandi locus. Videre illa omnia homines, auribus et oculis fani, concionatores nostri, cum rure opus facerent, et saepius inde occasionem nos monendi, adhortandique laeti arripuere. Heri quidem vnus eorum tam flexanima oratione impendentia mala enarrauit, tam lugubri voce, tam diserte, eadem prodigia olim irru-

irruptionem hostium, famem et frigus praedixisse demonstravit, ut per subsellia fletus et suspiria, vetularum maxime, orirentur, ego vero, ne crebris ictibus percussus suggestus in caput decideret, non parum timerem. Neque tamen, ut dixi, plura de his addam. Audi alia, maiora, incredibilia, quae neque antea somniasset quisquam, neque ventura aetas credet. Iracundi antea, clamosi, dira illuvie promissaque barba horribiles, nec faciles visu, nec dictu ullo affabiles, semper baculo et virgis, semper consularibus fascibus armati defierunt per tergum vicinasque tergo partes viam et aditum ad animum puerorum quaerere, paedagogi. Quam placidi nunc! quam humani! quam elegantes!

nulla verbera, nullae dirae, nulli metus.
Nosti mores philosophorum nostrorum.
Nunc vide quam mutata sint omnia. Nemo philosophiam tamquam artificium venale addiscit, nec, magister antea, quam discipulus, aliter viuit, quam viuendum esse praecipit, aut inutilis disciplinae exemplum in se circumfert. Nullas contortulas et minutas conclusiunculas, nullas difficiles nugas, nullas de ente, de monadibus, de principio indiscernibilium disputatiunculas in scholis eorum audiēs. Alii in foro, in castris, in republica, in aulis principum versantur, alii iuuenum animos ad virtutis honestatisque praecepta, ad rei publicae administrationem, ad praeclaras in bello et pace res gerendas, conform-

formant. Omnes vno ore antiquitatem laudant, veterumque librorum lectionem commendant. Nulla superbia, nullae rixae, nulla conuitia. Fraternali amore se inuicem complectuntur, raro a se dissentiunt, si dissentiunt, causas dissensus exponunt, nec eos, quibus alia mens est, atheos, nec corruptores iuuentutis, nec flagitiosos esse pronuntiant. Saepe, quae antea docuerunt, re melius intellecta, vltro damnant, erroremque ingenue fatentur: *olim, aiunt, deceptus sum, aliquid humani sum passus, me errasse scitote.* Nulla denique in libris orationis obscuritas, nulla verborum insolentia. Quantus contranitor! qui flores! quae veneres! quam lactea vbertas! Ciceronis animum in omnes

immigrasse crederes. Medici totam suam artem coniecturis niti fatentur; nemo periculis hominum discit, aut experimenta per mortes agit. Neque vitra vrinaria inspiciunt, et inde, quam aetatem habeat aegrotus? mas sit an femina? iuuenis an maritus? vitamne sit recepturus an amissurus? qua sit veste indutus? bellamne habeat vxorem? et sexcenta alia vaticinantur, neque in tam contrarias sententias abeunt, vt, quod alter tanquam vnicum sanitatis tuendae praesidium commendet, alter, quasi venena Colchica, reiiciat, neque sanos et integros medicamentis suis, quae *praeferuatium* audiunt, occidunt. Timeo, hercle! ne tu me rem augere, aut, tonforum more, mentiri suspiceris.

Bona

Bona vero fide ago. Nam haec iussum, iocumque esse dices, caetera demum si audias. Nullum doctum hominem liberalium artium confectatio molestum, verbum, importunum, sibi placentem, facit: non numerant, sed aestimant, quae et ipsi scribunt, et ab aliis scripta sunt: non aucupantur humili arte multitudinis plausum, sed vel in sua conscientia, vel in paucorum bonorum laude acquiescunt, non ideo literis operam dant, ut vel opes, vel honores, sibi acquirant, sed ut bene de humano genere mereantur: non bibliopolis feruiunt, nec ad illorum arbitrium libros componunt: non portentosos et splendidos titulos libris praefigunt, non sentiendi

libertatem tollunt, breui, sic viuunt, vt, si vel in aurum priscum tempora redeant, nihil maius meliusue esse possit. Quid dicamus de theologis? incredibile dictu est, quam auide graeca et latina discant, quantum studii in historia collocent, quam humani sint erga aduersarios, quam abstineant a publicarum rerum administratione, quantum cum criticis et grammaticis amicitiam contraxerint, in quos probitatem et pietatem cadere, antea negabant, in quos declamabant e suggestibus, quorum doctrinam, tamquam pestiferam, summa ope deprimere conabantur. Ponebant enim tum omnem scientiam in clamore, volubilitate linguae: bonum theologum
puta-

putabant, qui tres annos in academia commoratus, (vbi, supra compendiolum sapere, nefas erat,) deinde munus concionatorium accipiat, vxorem ducat, liberos bene multos procreet, cereuifiam coquat, in agris opus faciat, vt et animarum et ouium vaccarumque pastor fit; illum vero omnibus numeris absolutum et columnen religionis existimabant, qui aliquot orationes, compilatas plerumque et exscriptas, edidisset. Dudum intelligo, te, quid Icti agant, scire percupere.

Huc geminas nunc floſte acies, hanc aspice

gentem

plane

plane nouam et quasi a Medea recoctam. Quot antea per decem vrbes, quarum singula viginti alit ICTos, caperata fronre, graui yultu, magna populi comitante ceterua incedentes, omnes magnificos, omnes doctores, frustra quaesiueris, Corpus iuris, nunc in singulis aedibus inuenies. Protrahunt ex tenebris veterum ICTorum egregia ingenii monimenta, et manu diurna nocturnaue versant. Hos ad fontes, tanquam diuturnam sitim expleturi, festinant. Tam graecas, quam latinas antiquitates, ad vnguem callent, rem numariam, diplomaticam, et alia, de quibus altum antea silentium, probe tenent, puro, dilucido et eleganti scribendi

di genere vtuntur. Sunt, fateor, aliquot, veteres mores qui retineant. Sed caput eorum nuper subita morte extinctum est, idemque vt reliqui fatum subeant, vna omnes voce precantur. Nihil enim, nisi cum moriantur, recte facere illos dicunt. Vides, quanta sit omnium rerum mutatio et confusio.

*Nulla tenet veteris quicquam vestigia
formas.*

Atque ego aut vehementer fallor, aut terrae nostrae nisi summum diem et vltimum terminum, horribile certe aliquid impendere arbitror. Accedunt vaticinia quaedam, tabulis aeneis incisa, et casu per
hoste

hodie dies in agro suburbano inuenta,
quae, ne et longior sit haec epistola, et
mihi ipse occasionem saepius tecum
confabulandi praecidam, in aliud
tempus reseruaui.

Vale.

Epistola ad M. Tullium Cicero

DE

DE
VERA INCLARESCENDI VIA
EPISTOLA.

Ego vero numquam committam, ut, quam de meo in te amore et benevolentia concepisti, et qua ego, ita me dii ament, sic delector, ut nulla alia re magis, te spes decipiat. Quare neque precibus tuis honestissimis deesse debui, neque te quicquam eorum, quae adhuc semper duxi tacenda, celare potui. Petiisti vero in literis tuis a me, ut tibi regiam illam viam, gloriam atque honores facillimo negotio consequendi, ostenderem, et in ignoto itinere dux essem. Iam illud certissime tibi velim persuadeas, me, quaecumque moneam, propria edoctum experientia monere. Ipse eam, quam tibi monstra-

G

bo

bo, viam iniui, ipse hac via amplissimos honores accepi. Tu igitur

qua facere id possis, nostram nunc accipe mentem.

Primum, velim, indices nouorum librorum, ephemerides, diaria, noua literaria, et eiusmodi libros, in quibus de laboribus doctorum iudicium fertur, numquam de manibus deponas. Hi tibi sint illi fontes, ex quibus omnem eruditionem haurias. Praecipue vero moneo, ut annum locumque, quo liber editus sit, et quid in illo reprehendatur, tanquam clauitrali memoriae ita infigas, numquam ut inde effluat. Hac igitur cognitione si te probe instructum esse senties, non solum in circulis aequalium, sed apud viros doctos

Etos quoque, quaecumque tibi videntur
 vtilissima, ex illo penu depromes. Edif-
 ces etiam loca aliquot pulcra, ex graecis
 poëtis, et simul emendationes aut conie-
 cturas criticorum memoriae mandabis.
 Haec recita data occasione, graui vultu,
 et magna celeritate, haec iterum iterum-
 que repete. Si quem audies librum scri-
 bere, quanto ocyus aduola, et te indi-
 cem esse additurum promitte. Hic est
 primus gradus, quo ad maiores honores
 adscendes. Ille enim in fine praefationis
 honorificam tui mentionem faciet, teque
 reipublicae eruditae optime commendabit.
 Quam iucundum vero sit, ista legere,
indicem fecit iuuenis humanissimus, optimis
artibus excultus, et magno olim ornamento

literis futurus, vix credere potes, nullo cum praesertim, certe exiguo labore, eiusmodi praeconia comparentur. Deinde velim ipse aliquid scribas, et, ut per ora virorum volites, efficere studeas. Quod si ex antiquitatibus romanis aliquod argumentum elegeris, tibi optime procedet. Sunt enim de his multa volumina scripta, ex quibus facili negotio libellum conscribes. Prae omnibus aliis autem Pitisci velim lexica, quae tibi etiam atque etiam commendo, in consilium adhibeas. Hinc nos toti pendemus, hinc omnium scholarum rectores sapiunt, hinc tu, quantum libet, sumas. Hic vero illud in primis operam des, ne quem locum, quem ille ex veteribus libris laudavit, omittas.

Quo

Quo plura tu loca adscripseris, eo doctior videbitur liber, eo maiorem tibi famam comparabit. Neque opus est, ut ipse veterum loca euoluas. Laboriosum hoc est, patientissimi diligentiam fatigat, et frustra etiam hunc laborem fuscipies. Nemo, rectene laudata sint illa loca, an perperam, modo sint multa, inquireret. Si quem locum laudas, adscribe interdum diuersam lectionem, veluti - *aut ut ex MSCtis legit doctissimus* - . Si literas hasce MSC. videant homines, quantum tuae eruditionis famae accedat incredibile est. Charta sit nitidissima et exornata tabulis aeneis, lepidum aliquid et facerum exhibentibus, veluti musas, hunc vel illum doctum exhibilantes. In praefatione te multis nego-

tiis distractum horis subcesuvis haec scripsisse fateberis, atque etiam librum ab amicis subreptum, aut precibus et blanda vi extortum, te inuito edi finges. De hoc porro libro ut bene in ephemeridibus iudicetur variis artibus, de quibus alio tempore exposui, efficies. Denique eundem eleganter vestitum fac quam primum ad omnes, qui ubique sunt, eruditos mittas. Pro quo si tibi per literas illi gratias agant, quid tum aliud facies, quam ut eas omnibus in circulis recites, atque etiam, si apte fieri potest, typis exscribendas tradas? Sin ad primas tuas forte non respondeant,

Tu ne cede malis, sed contra audentior ito.

Iterum, tanquam illae priores forte non perlatae essent, scribe tertium. Non frustra

stra hunc laborem consumes. Hic est ille, infusurrabunt sibi inuicem homines, quem Bataui suspiciunt: vix credas, quam crebras ex Italia literas accipiat, quam multi eius familiaritatem expetant: tune de illius eruditione dubitas? ah! nescis, qua fama apud externos floreat! Scribes vero potissimum ad illos, quorum est in collegio aliquo eruditorum, societates dicunt literarias, aliqua auctoritas. In quae ut eo facilius coopteris, eleganti modo aureolum munusculum tuis literis adiunges. Famelica est horum hominum natio. Lubenter te suo ordini adscribent. Tum vero, caue, in titulo libri illud: *membrum societatis* - omittas. Alia via inclarescendi, sed paullo difficilior, haec est. Si quem in exteris regionibus, eum-
que

que mortuum, magna fama vigere audias,
aduersus hunc calamum stringe. Admira-
buntur homines tuam sapientiam, et te,
tanquam de caelo delapsum, suspicient.

Hec! quibus ille

lactatus fati, quae bella exhausta canebat!

Ipsa in re si nihil reprehendendum sit, ipsum
auctorem persequaris, et quaecumque La-
tium suggeret, effundas conuitia. Huius
certaminis quaecumque occasione mentio-
nem facias, nec semel descendas in arenam,
sed, ut plurimarum palmarum nobilis gla-
diator habearis, cures. Verum haec ha-
stenus. Plura in crastinum!

Vale.

005656587